

31/10/1925

ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

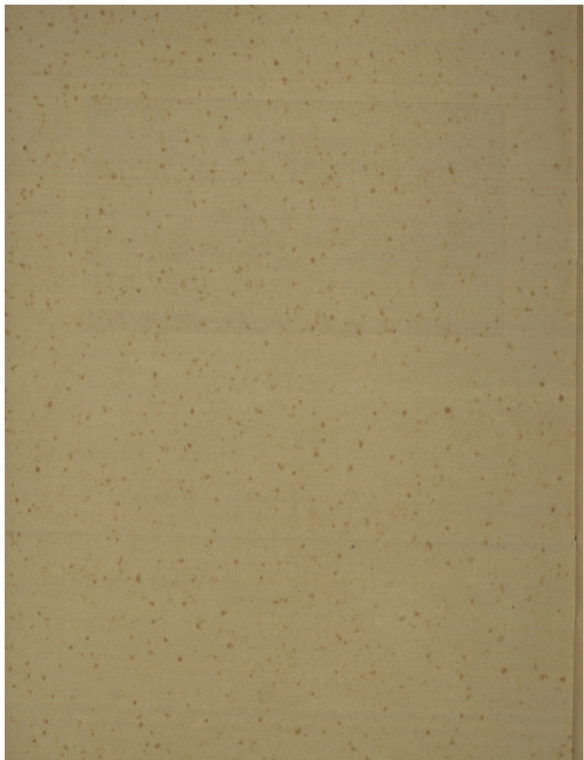
ΣΥΜΠΡΑΞΙΣ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΩΔΕΙΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

„ΣΥΝΑΥΛΙΑ“

Α. ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1925-1926

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ

*Σάββατον 31 Ὀκτωβρίου 1925,
ὥρα 6 μ. μ. ἀκριβῶς*

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΡΙΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1925 — 1926

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

JEAN BOUTNIKOFF

ΣΥΜΠΡΑΞΙΣ

Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

(Πιάνο)

*Τὴν Κυριακὴν 1 Νοεμβρίου 1925, ὥρα 11 π. μ. ἐπανά-
ληψις τῆς Συναντήσεως.*

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1) *Συμφωνία* *V. D'Indy*

σε ὀρεινὸ γαλλικὸ θέμα

(ἔργον 25)

I) *Assez lent. Modérément animé.*

II) *Assez modéré, mais sans lenteur.*

III) *Finale. Animé.*

Ἔργο τοῦ ὀρχήστρας.

Στὸ πιάνο ὁ κ. Δ. Μητρόπουλος.

2) *Ἰσπανικὴ ραψωδία* *M. Ravel*

I) Πρελούντιο στὴ νύχτα.

II) *Malaguena.*

III) *Habanera.*

IV) *Feria.*

Ἔργο τοῦ ὀρχήστρας.

(Τὰ μέρη συνέχονται ἄνευ διακοπῆς).

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

2) *Ἡ θάλασσα* *Cl. Debussy*

Τρία συμφωνικὰ σκίτσα.

I) Ἀπὸ τὴν αὐγὴ ἕως τὸ μεσημέρι στὴ θάλασσα.

II) Παιχνίδι τῶν κυμάτων.

III) Διάλογος τοῦ ἀνέμου καὶ τῆς θαλάσσης.

Ἔργο τοῦ ὀρχήστρας.

(πρώτη ἐκτέλεσις)

(Τὸ δεύτερον καὶ τρίτον μέρος συνέχονται).

V. D'INDY

Ὁ Vincent d'Indy ἐγεννήθη εἰς Παρισίους τὸ 1851· ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ César Franck ὅστις τοῦ ἐδίδαξε τὴν ἀντίστιξιν, τὴν φωνὴν καὶ τὴν σύνθεσιν. Θεωρεῖται ὁ κατ' ἐξοχὴν ἀντιπρόσωπος τῆς σχολῆς τοῦ Φράνκ, μὲ τὴν ὁποίαν συνδέονται ὀνόματα ὡς τῶν Ernest Chausson, Camille Benoît, Ch. Bordes, Guy Ropartz κτλ. Τὸ 1893 λαβὼν ἐντολὴν νὰ ἀνακαινίσῃ τὸ σύστημα τῆς διδασκαλίας εἰς τὸ Ὑδρεῖον τῶν Παρισίων, προουκάλεσε τόσῃ μῆνιν ἐναντίον του ὥστε ἠναγκάσθη νὰ καταθέσῃ τὴν ἐντολὴν καὶ νὰ ιδρύσῃ μαζί μὲ τοὺς Al. Guilmant, Ch. Bordes, τὴν Schola Cantorum τῆς ὁποίας προΐσταται μέχρι σήμερον. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἔργων του εἶνε σημαντικώτατος. Ἐκ τούτων πρέπει νὰ κάμωμεν ἰδιαίτερον μνείαν διὰ τὸ «Τραγοῦδι τῆς καμπάνας», ἐμπνευσμένον ἀπὸ τὸ γνωστὸν ἀριστοῦργημα τοῦ Schiller. Τὸ ἔργον τοῦτο ἔτυχε τοῦ Βραβείου συνθέσεως τῆς Πόλεως τῶν Παρισίων, τὸ 1885. Τὸ «Τραγοῦδι τῆς Καμπάνας» ἐπέβαλε τὸν D'Indy εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κοινοῦ. Ἐπηκολούθησεν ἡ *Τριλογία τοῦ Βάλλενσταϊν*, ἡ *συμφωνία ἐπὶ ὄρειου γαλλικοῦ θέματος*, ἡ 2^α *Συμφωνία*, μελωδίαι ὡς καὶ τρία μελοδράματα: *Fervaal*, ὁ *Ξένος*, ὁ *Θρόλλος τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου*.

Ποῖος εἶνε ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἔργου τοῦ Vincent D'Indy;

Εἶναι ἄνθρωποι, λέγει Louis Borgex, πὸν ἐπιδρωσὶν ἐπὶ τῶν συγχρόνων των καὶ παρουσιάζουν εἰς τὰ πλήθη ἓνα εἶδος ὑπερφυσικῆς καὶ μυστηριώδους δυνάμεως πὸν τὰ ἐπηρεάζει, χωρὶς νὰ γνωρίζουν καὶ αὐτὰ διατί.

Εἰς τὴν τέχνην οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶναι πάντοτε οἱ ἐκλεκτοὶ μιᾶς μερίδος διανοουμένων πὸν τοὺς ἐπιβάλλει. Τὸ κοινὸν ὑποκλίνεται μετὰ σεβασμοῦ πρὸ τοῦ χρίσματος αὐτοῦ, προαισθανόμενον τὸ ὄραϊον τοῦ ὁποίου δὲν εἴμπορεῖ νὰ ἔχῃ σαφῆ ἀντίληψιν.

Τοιοῦτος ἀσφαλῶς παρουσιάζεται ὁ Vincent d'Indy εἰς τὰ μάτια τοῦ πλήθους.

Διὰ τὴν ἐννοήσῃ κανεὶς τὸν διδάσκαλον πρέπει νὰ ἀρθῇ ὑπεράνω ἀπὸ τὸ «πολὺ κοινόν».

Μὲ αὐτὸ βεβαίως δὲν πρόκειται νὰ ὑποτιμήσωμεν τὸ «πολὺ κοινόν»· κάθε ἄλλο. Εἶναι δυνατόν, χωρὶς νὰ δυνάμεθα νὰ ἠξεύρωμεν καὶ ἡμεῖς διατί, νὰ αἰσθανθῶμεν μίαν βαθεῖαν συγκίνησιν ἀπὸ ὀρισμένας σελίδας μουσικῆς—καὶ εἰς τὸ ἔργον τοῦ D'Indy ὑπάρχουν πολλὰ τοιαῦτα φωτεινὰ καὶ εὐπρόσιτοι σελίδες, —ἀλλὰ δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθῶμεν τὴν ὀραϊότητά καὶ τὴν ἀριστοκρατικότητα τῆς φόρμας, νὰ εἰσελθῶμεν εἰς λεπτομερεῖας τεχνικῆς φύσεως.

Τὸ πολὺ κοινὸν ἀρέσκειται εἰς τὴν μουσικὴν ὁσάκις αὐτὴ ἀποτελεῖ στοιχεῖον δραματικῆς παραστάσεως καὶ δίδει πολὺ συχνὰ τὴν προτίμησιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἢ τὴν φωνὴν τοῦ ἠθοποιοῦ παρά εἰς τὴν μουσικὴν αὐτὴν. Ἀρέσκειται πολὺ ὀλιγώτερον εἰς τὸ Ὁρατόριον καὶ δὲν ἐννοεῖ τίποτε ἀπὸ τὴν Συμφωνίαν. Καὶ αὐτὸ διότι ἀγνοεῖ τὰ πρῶτα στοιχεῖα τοῦ θά τοῦ ἔδιδον τὴν κλειδα τοῦ μυστηρίου, διότι δὲν ἔχει τὰς γνώσεις τοῦ ἀποκτῶνται μόνον μὲ μίαν μαζράν καὶ τακτικὴν φοίτησιν εἰς τὰς συναυλίας.

Καὶ ὁμοῦς ὑπάρχουν καλλιτέχνη μεταβληθέντες εἰς ἱεροποστολόους καὶ ἀφιερῶσαντες τὴν ὑπαρξίν των ὅλην εἰς τὴν λατρείαν τῆς μουσικῆς. Θέλουν νὰ τὴν καταστήσουν ἀγαπητὴν εἰς τὰς ὑψηλότερας τῆς ἐκδηλώσεις· θέλουν σιγὰ, σιγὰ, ὁ πολὺς κόσμος ν' ἀποκτήσῃ τὴν ἀγάπην διὰ τὸ ἀπολύτως ὠραῖον, διὰ τὸ ἀπολύτως ὑψηλόν.

Πολλοὶ τὸν κατηγόρησαν ὡς ψυχρὸν. Εἶπον ὅτι εἶναι δύσκαμπτος αὐστηρὸς. Ἄλλοι εἶδον εἰς τὸ πρόσωπόν του μαθηματικὸν πὺ ἐκλείσει τὴν ψυχὴν του σὲ κάθε αἰσθημα καὶ ἐνθουσιασμόν. Εἰς ὅλα αὐτὰ ὑπῆρχε παραινῶρισις, καὶ πολὺ συχνὰ κακὴ πίστις.

Ὑπὸ τὴν φαινομενικὴν του ἐπιφυλακτικότητα ὁ D'Indy κρύπτει τὴν γενναϊότεραν ψυχὴν. Ἡ ἐμπνευσίς του εἶνε γεμάτη ζωὴν καὶ λεπτότητα ταυτοχρόνως. Οὐδέποτε μουσικὸς ἠρίθμησε τοιοῦτον ἀριθμὸν μαθητῶν καὶ αὐτὸ διότι ὅλοι εἰλκύνοντο ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ ἔργου του.

Βαθεῖα συνδεδεμένος πρὸς τὰς παραδόσεις, μυστικοπαθὴς, κατ' ἐξοχὴν προσηρμοσμένος εἰς τοὺς αἰωνίους νόμους τῆς τέχνης, δὲν ἤτο δυνατὸν νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν μουσικὴν τὴν παραμικροτέραν ἐπιπολαίαν αἰσθηματικότητα. Εἶνε σκεπτικιστὴς χωρὶς νὰ εἶνε ψυχρὸς, εἶνε λογικὸς χωρὶς νὰ εἶνε ξηρὸς καὶ σχολαστικὸς, συγκινεῖ χωρὶς νὰ ἐπιζητῇ ἐξωτερικὰς ἐπιτυχίας, ἀποφεύγει κάθε συγκατάβασιν, κάθε τι μὲ τὸ ὁποῖον θὰ εἰμποροῦσε νὰ ὑποτάξῃ τὰ πλήθη· ρεῖει σὰν ποταμὸς εὐρύς καὶ γόνιμος χωρὶς περιττὴν ὀρηκτικότητα, ἀλλὰ μὲ ἓνα αἰσθημα ἐκχειλίζον, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον διακρίνομεν τὴν πίστιν, τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν φύσιν, τὴν φλογερὰν καὶ ἀσφαλῆ τὸλμην πνεύματος ἰσχυροῦ.

Ἡ πρώτη συμφωνία τοῦ Vincent d'Indy, ἔργον 25, εἶνε γραμμὴν γιὰ ὀρχήστρα καὶ πιάνο. Ἐνα ὀρεινὸ γαλλικὸ θέμα ἐχρησίμευσεν ὡς βῆμας τῆς συνθέσεως τοῦ ἔργου αὐτοῦ. Καὶ τὰ ἐπόμενα θέματα τῆς συμφωνίας ἔχουν ὁμοίως τὸν χαρακτῆρα τραγουδιῶν τοῦ βουνοῦ, ἀλλὰ αἰσθάνεται κανεὶς σ' αὐτὰ τὴν ἐργασία καὶ τὴν ἐκχέτησι τοῦ ἔβαλε σ' αὐτὰ ὁ συνθέτης, πὺ τοὺς ἀφῆρσε τὴν ἀρχικὴ τους δροσερότητα.

Τὸ ὑπέροχον ἀρχικὸν θέμα (1) εἶνε γεμάτο ἀπὸ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ρηνοικτοῦ ὀρίζοντος τῶν κορυφῶν τῶν βουνῶν, ἔχει ὁμοῦς καὶ κάποια δόσι

θλίψεως. Μετά την έκθεσιν τοῦ κυρίου θέματος, ἀκούεται τὸ πλάγιον θέμα (2) γεμάτο πολεμικὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ ὅποιον ὁ D' Indy ἀναπτύσσει ἐξαιρετικῶς καλὰ. Ὑστερα ἀπὸ βραχεῖαν ἀνάπτυξιν τοῦ κυρίου θέματος ἀκολουθεῖ τὸ δευτέρου πλάγιον θέμα (3) εἰς τὸν τόνον τῆς ὀξυτέρας δεσποζούσης, ὁ ὁποῖος μᾶς φέρει εἰς τὴν ἐπανάληψιν, ὅπου ἐκτίθεται βαθμιαίως καὶ κατὰ θαυμαστὸν τρόπον καὶ τὰ τρία θέματα, σὲ συνδυασμοὺς διπλῆς ἀντιστιξεως.

Μέρος II.—Τὸ κύριον θέμα (4) τοῦ δευτέρου μέρους ὡς καὶ τὸ πλάγιον θέμα (5) ἔχουν χαρακτῆρα ὀρεινόν, μέσα ἄπὸ τὸν ὅποιον διαφαίνεται ἡ ἐργασία τοῦ συνθέτου καὶ συνεπῶς ἀλλαγὴ ἀτομικότητος. Ἀναπτύσσων τὰ θέματα αὐτὰ εἰς τὸν τύπον τοῦ Rondò τρίτου εἴδους, ὁ συνθέτης ἀντίθετα μὲ τὸν συνήθη τύπον τῆς συμφωνίας, θίγει τὸ κύριον θέμα ποικίλλων ἀορίστως τὴν μορφήν του.

Μέρος III.—Finale. Εἶνε τὸ πλουσιώτερον μέρος τῆς συμφωνίας ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῆς· εἰς αὐτὸ ὁ D' Indy, μολονότι πρόκειται περὶ ἔργον τῆς νεότητός του, δείχνει ὅτι κατέχει ἐντελῶς τὴν τέχνην τῆς ἀντιστιξεως καὶ τὴν αἰσθησιν τῆς φάρμας. Τὰ θέματα, τὸσον τὸ κύριον (6) ὅσον καὶ τὸ πλάγιον (7) εἶνε γεμάτα ζωὴν, γοργότητά καὶ δροσερότητα. Ἡ κεντρικὴ ἰδέα τῆς συμφωνίας (θέμα 1) δεσπάζει ὁμοίως σ' αὐτὸ τὸ μέρος, ποικίλλουσα ἀπὸ ἀπόψεως ρυθμικῆς καὶ ἐνίοτε ἐμφανιζομένη εἰς τὴν ἀρχικὴν τῆς μορφήν. Ἐν τούτοις τὰ πλάγια θέματα (5, 6, 7,) εἶνε θαυμάσια ἀνεπτυγμένα καὶ γεμάτα ἀπὸ τοῦς πλέον ἄλλοκότους ἀντιστικτικούς συνδυασμοὺς. Τὰ χρώματα τῆς ὀρχήστρας τῆς συμφωνίας αὐτῆς εἶνε ἀπὸ τὰ πλουσιώτερα, ἡ δὲ ἐνορχήστρωσις ἐντελῶς ἀτομικὴ, μολονότι ἡ σύνθεσις τῆς ὀρχήστρας εἶνε ἡ συνήθης.

Ἡ Συμφωνία αὐτή, ἀντιθέτως ἀπὸ τὸν κλασικὸν τύπον τῶν τεσσάρων μερῶν, ἔχει μόνον τρία μέρη.

M. RAVEL

Ὁ Μαυρίκιος Ραβέλ εἶνε ἐκ τῶν πλέον διακεκριμένων προσωπικοτήτων τῆς συγχρόνου Γαλλικῆς Σχολῆς. Κατέχει τὸ μοναδικὸν δῶρον τοῦ νὰ λαμπρύνῃ ὅ,τι ἐγγίζει, «ἀλάθητον δεξιότητα, ὅπως εἶπε κάποιος ἐκ τῶν ἀντιπάλων του καὶ τὴν δύναμιν νὰ πραγματοποιῇ ὅ,τι θελήσῃ» τεχνικὴν καταπληκτικὴν, αἰσθημα τῶν χρωμάτων τῆς ὀρχήστρας ὑπέροχον, καὶ ὑπεράνω πάντων τὸ *táct* τὴν ἐνστικτὸν ἀγάπην πρὸς τὸ μέτρον.

Γασκῶνος ἐκ καταγωγῆς—ἐγεννήθη εἰς Cibou re τῆς Ἀργυρᾶς Ἀκτῆς—μᾶς ἔδειξε τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του μὲ τὸ ἔργον

του «ό Σασπιὰκ δέρνει»· θά ἦτο ἐν τούτοις τολμηρὸν νὰ καθορίσωμεν ἐπακριβῶς τὴν ἐπίδρασιν τὴν ὁποίαν εἶχεν ἡ Γασκωνικὴ καταγωγή ἐπὶ καλλιτέχνου ὁ ὁποῖος ὑπέστη τὴν ἐπίδρασιν καὶ ἄλλων χωρῶν ἐκτὸς τῆς Ἰσπανίας. Καθὼς ὁ Chabrier, μὲ τὸν ὁποῖον συγγενεῖται ἀπολύτως πνευματικῶς ἔδειξε μίαν ἰδιαίτεραν ἀγάπην πρὸς τὴν χώραν αὐτὴν καὶ ἡ ἠχώ τῶν τραγουδιῶν τῆς Ἀνδαλουσίας ποῦ τὸν ἐνανούρισαν κατὰ τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν, ἀνευρίσκεται εἰς τὴν Ἰσπανικὴν *Ραφφῆδιαν* ἢ εἰς τὴν Alborada del gracioso.

Ἐξημέτισε μαθητὴς τοῦ Ὁδείου τῶν Παρισίων, τὸ δὲ 1901 ἔσχε τὸ Δεύτερον Βραβεῖον τῆς Ρώμης. (Δὲν τοῦ ἐπετράπη νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸν τελειωτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὸ Α' Βραβεῖον τῆς Ρώμης, διότι ἡ ἐπιτροπὴ ἔκρινεν ὅτι ὁ Ραβέλ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχεν ἤδη ἐπιβληθῆ εἰς τὸν μουσικὸν κόσμον καὶ ὅτι συνεπῶς θά ἦτο ἄδικον διὰ τοὺς λοιποὺς διαγωνιζομένους νὰ ἔχουν ἀντίπαλον θριαμβεύσαντα ἤδη μὲ τὰ Jeux d' Eau, τὸ Κουαρτέτο εἰς Φα, καὶ τὰ τρία ποιήματα τῆς Σεχεραζάτ.

Ἡ σήμερον ἐκτελουμένη «Ἰσπανικὴ Ραφφῆδια» μᾶς δίδει ἐν δεῖγμα τῆς σπινθηροβόλου ἐνορχηστρώσεώς του καὶ τῆς ἁρμονικῆς τέχνης ποῦ φθάνει μέχρι τοῦ παραδόξου.

CL. DEBUSSY

Ὁ Cl. Debussy ἐγεννήθη τὴν 22 Αὐγούστου 1862 εἰς τὸ Saint Germain en Leye. Δωδεκαετῆς εἰσῆλθεν εἰς τὸ Ὁδεῖον τῶν Παρισίων ὅπου ἔκαμε σοβαρὰς σπουδὰς ὑπὸ τοὺς Lavignae, Marmontel καὶ Durand-Ταυτοχρόνως ἐφοίτησ' εἰς τὴν τάξιν τοῦ Guiraud τοῦ ὁποῖου ὑπῆρξεν ὁ καλλίτερος μαθητὴς. Τὸ 1884 ἔτυχε τοῦ Α' μεγάλου Βραβεῖου τῆς Ρώμης μὲ τὴν καντάταν: *Ὁ Ἄσωτος υἱός*.

Εἰς Ρώμην ἐγνωρίσθη μὲ ὄμιλον ὀλόκληρον ποιητῶν, ζωγράφων, γλυπτῶν ποῦ εἶχον τὴν αὐτὴν ἰδεολογίαν μὲ αὐτόν· δὲν κατόρθωσεν ἐν τούτοις ν' ἀποτινάξῃ ἀπολύτως τὴν γοητείαν ποῦ ὁ Βάγνερ ἐξήσκει ἐπ' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ πρώτου του ἤδη ταξειδίου εἰς Bayreuth. Ἐκ τύχης λαμβάνει γνῶσιν τοῦ Boris Godounow, τοῦ περιφήμου ἀριστουργήματος τοῦ Μουσόργγκυ, ἀγνώστου τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Ἐμπρὸς εἰς τοὺς νέους τύπους, τοὺς νέους τόνους τῆς ζωντανῆς καὶ ἐλευθέρως αὐτῆς μουσικῆς κάθε ἐπίδρασις τῆς γερμανικῆς τέχνης θραύεται ἀποτόμως. Κατόπιν δευτέρου ταξειδίου εἰς Bayreuth τὸ εἶδωλο τοῦ Βάγνερ κρημνίζεται διὰ παντός εἰς τὰ μάτια τοῦ Debussy.

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Debussy συγνάζει τακτικώτατα εἰς τὰς ἐσπερί-

δας πού ἔδιδεν ὁ Mallarmé. Ἐκεῖ μέσα εἰς ἓνα κύκλον νεαρῶν καλλιτεχνῶν, ποιητῶν, ζωγράφων, γλυπτῶν, πού ἐπιθυμοῦσαν νά θραύσουν τὰ δεσμὰ τῆς ρουτίνας τοῦ παρελθόντος, ὁ Debussy καταλαμβάνεται ἀπολύτως ἀπὸ τὴν ἰδέαν τοῦ *συμβολισμοῦ*.

Ἰπὸ τὸ κράτος τῶν νέων αὐτῶν ἰδεῶν εἰργάσθη ἐπὶ δεκαετίαν διὰ νά παρουσιάσῃ τὸ ἀριστούργημά του, *Πειεῆς καὶ Μελισάνη* ἐπὶ κειμένου τοῦ Μαίτερλιγκ. Ταυτοχρόνως ὅμως εἰργάζετο καὶ εἰς ἄλλα ἔργα μικροτέρας διαρκείας ἀλλ' ἐξ ἴσου μεγίστης σημασίας.

Ποία ἡ συμβολή τοῦ Debussy εἰς τὴν μουσικὴν ;

Ἀνακαίνισε τὴν τέχνην, τῆς ἔδωκε φῶς, νεότητα καὶ ἀέρα. Κατώρθωσε νά τὴν ἐνδύσῃ μὲ νέον λαμπρὸν ἔνδυμα. Τῆς ἄνοιξε νέους δρόμους. Καὶ ἡ μελλοντικὴ μουσικὴ δὲν εἴμπορεῖ παρὰ νά εἶνε συνδεδεμένη μὲ τ' ὄνομά του.

Ὁ Debussy ἀπέθανεν εἰς Παρισίους τὴν 25 Μαρτίου 1918.

Ἡ *Θάλασσα* τοῦ Debussy εἶνε ἀπὸ τὰ κυριότερα ἔργα εἰς τὰ ὅποια ὁ *ἱμπρεσιονισμὸς* καὶ τὸ χροῶμα τῆς ὀρχήστρας εὐρίσκουν τὴν ἀπόλυτην τελειοποίησιν. Τὸ ἔργον αὐτό, γραμμένο εἰς τὸν τύπον *τριῶν συμφωνικῶν σκίτσων γιὰ ὀρχήστρα*, ἐξετελέσθη γιὰ πρώτη φορὰ στὸ Παρίσι τὸ 1905. Εἶνε μιὰ ἀπὸ τῆς πλέον δημοφιλεῖς συνθέσεις τοῦ Debussy καὶ παρουσιάζει τὸ νέο *σιὸλ* τοῦ συνθέτου πού χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ 1904. Ὁ Debussy, ἀποκτίσας τὴν ἐποχὴν ἐκείνην *στὴν* ἐντελῶς ἀτομικόν, δὲν ἠρέσθη σ' αὐτό, ἀλλὰ ἀκολούθησε τὸν δρόμον τῆς ἐξελιξέως του χωρὶς νά ἀντιγράψῃ τὸν ἑαυτὸν του. Ἡ μελωδία του, ἡ ὁποία προηγουμένως ἦτο σκεπασμένη μὲ μιὰ ὀμίχλωδη ἀτμόσφαιρα καὶ μὲ αἰθερίους ἀρμονικοὺς πέπλους, γίνεται ἐντελῶς διαυγῆς στὴν «Θάλασσα» ἔργον εἰς τὸ ὅποιον δεσπόζουν ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον οἱ πλέον περιέργοι καὶ ἀπροσδόγητοι ἀντιστιχτικοὶ συνδυασμοί.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΣΕ ΟΡΕΙΝΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΘΕΜΑ

V. d'Indy

Op. 25.

Assez lent. ($\text{♩} = 50$)

1)

Cor Anglais

Quotnor à cordes

Two staves of music. The top staff is in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#) and a 6/8 time signature. The bottom staff is in bass clef with the same key signature and time signature. The music consists of eighth and sixteenth notes. The piece concludes with a double bar line and the text "e.t.c." to the right.

C. Bassi, Celli, Bossons.

2)

Two staves of music in bass clef with a key signature of two sharps (F# and C#). The time signature is 3/4. The music features eighth and sixteenth notes with slurs and accents.

Piccolo et Cor

3)

Two staves of music in treble clef with a key signature of three sharps (F#, C#, and G#). The time signature is 3/4. The music consists of eighth and sixteenth notes. The second measure of the bottom staff contains a circled 'x'.

Piano

4)

Two staves of music in bass clef with a key signature of two flats (Bb and Eb). The time signature is 3/4. The music features eighth and sixteenth notes with slurs and accents. A piano dynamic marking 'p' is present in the first measure of the top staff. The piece concludes with a double bar line.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Σάββατον, 7 Νοεμβρίου 1925, ώρα 6 μ. μ

Διευθυντής Ὁρχήστρας
J. BOUTNIKOFF

Σύμπραξις
MAX BARAZ (Πιάνο)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

- 1) *Sheherazade* *Rimsky-Korsakow*
- 2) *Concerto* εἰς Si ♭ *Tschaïkowsky*

Ὁ κ. Baraz καὶ ὀρχήστρα.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

- 3) *Τὸ Θεῖον ποίημα* *Scriabine*

Τὴν Κυριακὴν 8 Νοεμβρίου 11 π. μ. ἐπανάληψις τῆς Συναυλίας.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

Παρακαλεῖται τὸ κοινόν:

1. Νὰ προσέρχεται ἐγκαίρως εἰς τὰς Συναυλίας αἰτινες θὰ ἀρχίζουσι ἀκριβῶς τὴν ἐκάστοτε ὀριζομένην ὥραν. Μετὰ τὴν ἑναξιν τῆς Συναυλίας ἢ εἰσοδος θὰ ἐπιτρέπεται εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως μόνον κατὰ τὰ διαλείμματα, κατὰ δὲ τὰς ἐκτελέσεις τῶν Συμφωνιῶν ἢ εἰσοδος θὰ ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὀλοκλήρου τῆς Συμφωνίας.

2. Νὰ μὴ χειροκροτῆ εἰς τὰς μεταξὺ τῶν μερῶν τῶν Συμφωνιῶν ὀλιγολέπτους διακοπὰς καὶ νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν ὅτι κατὰ τὰς Συμφωνικὰς καὶ Λαϊκὰς Συναυλίας τῆς Ὁρχήστρας ἀπαγορεύονται ἀπολύτως αἱ ἐπανάληψεις τεμαχίων (BIS).

3. Κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προγράμματος τῆς Συναυλίας ῥῆτι ἀν ἀπόλυτον ἡσυχίαν καὶ νὰ ἀποφεύγῃ τὴν διὰ ἐπιδοκιμασιῶν ἢ συνομιλιῶν πρόκλησιν θορύβου

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ 1925-1926

Α' Βιολία.

1	<i>Schultze Τονη</i>	} Σολιστ
2	<i>Βολωνίης Φρειδ.</i>	
3	<i>Μπαμμέρος Εδθ.
Κοψίδα 'Αντιγόνη</i>	
4	<i>Μπουσίντονη 'Ελένη</i>	
5	<i>Δομπιάγκο Γεώργ.</i>	
6	<i>Ζαρειφοπούλου 'Ασπ.</i>	
7	<i>Μαρκέτιου Τζέννυ.</i>	
8	<i>Δενκιάδου-Καββάδα Μ.</i>	
9	<i>Καββάδας Θεόδ.</i>	
10	<i>Χαμουδόπουλος Δ.</i>	
11	<i>Βολωνίης Ν.</i>	
12	<i>Παπαχριστοδούλου 'Αλκ.</i>	
13	<i>Καραμπετιάν Κ.</i>	
14	<i>Ψύλλας Γεώργ.</i>	
15	<i>Κολάσης 'Αλ.</i>	
16	<i>Παρίδης Γεώργ.</i>	

Β' Βιολία.

1	<i>'Αθατάγγελος Σπύρος</i>
2	<i>Καλαμπούση Ναταλ.</i>
3	<i>Λεμπεχόβας Σ.</i>
4	<i>'Αργυρόπουλος 'Αθ.</i>
5	<i>Αύλωνίης Βασ.</i>
6	<i>Σούλιος Φανή.</i>
7	<i>Βολωνίης Σπ.</i>
8	<i>Τίβερης 'Αλφ.</i>

9	<i>Περδικίδου Νιντύ.</i>
10	<i>Λάζαρος Ν.</i>
11	<i>Κοσκινᾶς Σ.</i>
12	<i>Περιστερης Στυλ.</i>
13	<i>Ροχάσεκ 'Ιωσ.</i>
14	<i>Νικολαΐδης 'Αριστ.</i>
15	<i>Γαβρηλίδης Μιχ.</i>

Βιόλαι

1	<i>Βολωνίη-Μαχέ Μαργ.</i>
2	<i>Πρεστρώ 'Αλφρ.</i>
3	<i>Γιαννόπουλος 'Αχ.</i>
4	<i>Μπραουνβίτζερ Φρ.</i>
5	<i>Φωτιάδου 'Ιουλ.</i>
6	<i>Πρεστρώ Μάριος</i>
7	<i>Δομπιάγκο Χρ.</i>
8	<i>Δεληγιάννης Β.</i>
9	<i>Πέκος Π.</i>
10	<i>Περούτσης 'Ερν.</i>

Βιολοντσέλλα

1	<i>Chardon Yves</i>
2	<i>Παπαδημητρίου 'Αχ.</i>
3	<i>Mme Chardon</i>
4	<i>Πίστη Μαρία</i>
5	<i>Λάμπρου Λουκᾶς</i>
6	<i>Γεωργαντᾶς Σπ.</i>
7	<i>Φαρανιάτου 'Ελ.</i>
8	<i>Δομπιάγκο Μάρ.</i>
9	<i>'Αντωνίου Γ.</i>

Βαθύχορδα

- 1 Τζουμάνης Ίω.
- 2 Σωζόπουλος Βασ.
- 3 Κούτσανιόπουλος Κ.
- 4 Τίτας Σπ.
- 5 Φρύμπα Χάνς
- 6 Σεμιτέκολος Μάρ.
- 7 Ἀκριβός Εὐ.
- 8 Καραγεωργίου Ίω.

Πλαγιάυλοι (Flauti)

- 1 Παπαγεωργίου Ν.
- 2 Μάγκος Σπ.
- 3 Ἀλβανίτης Εὐ.
- 4 Φρέτζας Ριχ. (Piccolo)

Ὀξύαυλοι (Oboi)

- 1 Σμουρλής Πέτρος
- 2 Φουρτούνας Μαιθ.

Ἀγγλικὸν κέρασ (Cornoinglese)

- 1 Εὐαγγελίδης Γ.

Εὐθύαυλοι (Clarineti)

- 1 } Παρούσης Δ.
- 1 } Λάζαρος Σπ.
- 2 Παπασιαθόπουλος Μ.
- 3 Πιάτσας Ἐπ.

Βαρύαυλοι (Fagotti)

- 1 } Πιτιάκος Ἀλεξ.
- 1 } Mathé David
- 2 Παπαϊωάννου Στ.
- 3 Μουρμούρης Γ. (Contra-fagotto)

Κέρασ (Corni)

- 1 Σπηλιωτάκης Ε.
- 2 Βαφειαδάκης Στ.
- 3 Γκιβιτσιάνης Σπ.
- 4 Γιατροῦ Στέφ.
- 5 Παπαϊωάννου Στ.
- 6 Ἀργυριάδης Δ.

Σάλπιγγες (Trombe)

- 1 Ρομποτιῆς Αἰμ.
- 2 Κοινιδόρης Χαρ.
- 3 Μασσίνας Δ.
- 4 Κανδηλιώτης Γ.

Τρομπόνια

- 1 Διαμάντης Στ.
- 2 Μπάκας Νικ.
- 3 Κασσάρας Βασ.

Tuba

- 1 Βαραγκούλης Δ.

Τύμπανα.

- 1 Σερεμίδης Μιχ.
- 2 Νικολάε Κ.

Κρουστά

- 1 Ἰατροῦ Σωτήριος
- 2 Ρομποτιῆς Ἀνδρ.
- 3 Φαναριώτης Κων.

Ἄρπαι

- 1 Βασεγχόβεν Μαιθ.
- 2 Προτοπαπᾶ Κ.

Celesta

- 1 Π. Καθαλίβανος

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ L^{TD}

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1839

Κεφάλαιον και Ἀποθεματικὸν λίραι Ἀγγλ. 790.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ,

Basildon House, Moorgate, London E. C. 2,
Γενικὴ Διεύθυνσις διὰ τὴν Ἑλλάδα ΑΘΗΝΑΙ.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Πειραιεὺς, Ναύπλιον, Τρίπολις, Ἡράκλειον, Πάτραι, Ἀργο-
στόλιον Κέρκυρα, Ζάκυνθος, Θεσσαλονίκη, Καβάλλα, Χίος, Μι-
τυλίη, Ἄργος καὶ Ἀμαρούσιον.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, Benha, Beni— Suef, Fayoum, Kafr-el-
Zayat, Mansourah, Mehala Kebir, Minieh, Tantah, Sifra.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, Yildiz Han, Rue Kurekdjiler,
Galata, Πρακτορεῖον Dlziz Zadé Han, Rue Foundouk,
Stamboul

Καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν καὶ ἐπὶ προ-
θεσμίᾳ εἰς Δραχμὰς καὶ ξένον συνάλλαγμα ὑπὸ
τοῦς εὐνοϊκωτέρους ὅρους.

ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΑΣΑΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΟΡΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Εἰς Δραχμὰς

Ἐν ὄψει πρὸς 3 %	Ἐπὶ προθ. 5 μηνῶν πρὸς 4 $\frac{1}{4}$ %
Μὲ 15θήμερον προει- δοποίησιν > 3 $\frac{1}{2}$ %	> > 1 ἔτους > 4 $\frac{1}{2}$ %
Ταμειυτήριον	> > 2 ἔτων > 5 %
μέχρι δρ. 20.000. . . . > 4 %	> > 4 > > 5 %
	> > 5 > > 6 %
	> > 10 > > 7 %

Εἰς Συνάλλαγμα ἐπὶ:

Λονδίνου ἐν ὄψει . . . πρὸς 4 $\frac{1}{2}$ %	Ν. Ὑόρκης ἐν ὄψει πρὸς 3 $\frac{3}{4}$ %
ἐπὶ προθεσμία 6 μηνῶν > 4 %	Ἰταλίας > > > 3 $\frac{1}{2}$ %
Παρισίων ἐν ὄψει . . . > 4 %	Βελγίου > > > 3 %
ἐπὶ προθεσμία 6 μηνῶν > 4 $\frac{1}{2}$ %	Ἑλβετίας > > > 1 $\frac{1}{2}$ %
> > 1 ἔτους > 4 $\frac{3}{4}$ %	
> > 2 ἔτων > 5 %	

ΓΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 26—ΤΗΛ. 1-39

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΠΡΩΤΗΝ ΖΗΤΗΣΙΝ

5%

ΜΕ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΝ 15 ΗΜΕΡΩΝ

6%

